

РЕШЕНИЕ

№ 8619

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10959** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ [населено място], [улица], представлявано от Председателя на УС на АПИ чрез пълномощник Д. Д. срещу Решение №4383 от 04.10.2024г на СРС, НО, 116 с-в, постановено по НАХД №10927/2024г. по описа на СРС, с което е отменен електронен фиш №[ЕГН] от 23.08.2021г, издаден от АПИ при МРРБ-С., с който на „Хидробетон“ ООД с ЕИК[ЕИК] за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.3б вр. чл.187а, ал.1 и ал.2, т.3 от с.з. е наложена имуществена санкция в размер на 2500лева.С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли съда да отмени решението на въззивния съд като неправилно и незаконосъобразно и да постанови решение, с което да потвърди издадения електронен фиш като законосъобразен.Прави възражение за прекомерност на разноските, предвид това, че делото не е с фактическа и правна сложност.

Ответникът – „ХИДРОБЕТОН“ ООД, редовно призван, не се представлява, с молба от 20.02.2025г. от процесуален представител не възразява да се даде ход на делото и по същество поддържа всички твърдения, изложени във въззивната жалба и в

отговора по касационната жалба. Моли за присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение и представя списък на разноските.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 23.08.2021г., в 09:24 часа ППС СПЕЦИАЛЕН АВТОМОБИЛ М. 3236 Б АКТРОС, регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 35000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 4 без ремарке, се движело в Столична община, по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

За извършеното нарушение срещу „Хидробетон“ ООД като собственик на регистрираното ППС бил издаден обжалвания електронен фиш № [ЕГН] от 23.08.2021г.

За дружеството имало сключен тристранен договор между А1, Тол пас и жалбоподателя за начисляване и заплащане на пътни такси. Видно от справка от АПИ, за ППС имало подавани ТОЛ декларации, но не и към часа и мястото на нарушението.

Горната фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени и веществени доказателства. От доклад от Електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП за установени нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП се установява, че в процесното време и на процесното място процесното ППС се е движело по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като е нямало данни дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 ЗП да е била заплатена. От справката за собственост на МПС се установява, че „Хидробетон“ ООД е собственик на това ППС. Номерът на заснетия автомобил се установява от ксерокопията на изготвените снимки.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на производствените правила. Издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, вместо АУАН и респективно НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което е нарушен императивният ред на закона за ангажиране на административнонаказателна отговорност, в резултат от което са ограничени правата на лицето, сочено за нарушител да направи своите възражения и ангажира доказателства в тяхна подкрепа в рамките на утвърдената от закона процедура. СРС е приел, че за посоченото в ЕФ МПС са подавани тол, респективно е

имало сключен договор за използване на услуги за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с последващо плащане, предвид което на собственик на ППС е следвало да се предостави възможност да заплати таксата за преминаване през съответния участък. Едва след уведомяване и бездействие на собственика да заплати дължимата доброволно, е следвало да се пристъпи към образуване на административнонаказателно производство. С горните аргументи съдът е отменил атакувания ЕФ, тъй като АПИ нито твърди, нито представя доказателства, нито е предприела действия в изпълнение на процедурата по чл.2§7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО.

Решението е правилно.

Според чл. 139, ал. 5 от ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Според чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: 2). такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, според категорията на ППС.

В чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв, каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и

нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ.

Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, (в редакцията към момента на установяване на нарушението-14.08.2021г) се предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. За нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена такава възможност, поради което е следвало да бъде съставен не ЕФ, а акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление.

Вярно е, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП е предвидена приложимост на разпоредбите на чл. 189, ал. 10 по отношение на ЕФ, което законодателно решение не е достатъчно да се приеме, че така се урежда възможността за издаване на ЕФ за нарушения от категорията на процесното. Разширително тълкуване на санкционни норми е недопустимо.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото е важно и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Настъпилата законодателна промяна, изразяваща се в допълнение на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП с израза "-3б" добавен след израза "чл. 179, ал. 3", обнародвана в ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г., не променя горният извод на съда. Нормата е процесуална и се прилага незабавно с влизането ѝ в сила. Тя регламентира случаите, при които може да се издаде ЕФ. Това означава, че за нарушения на чл. 179, ал. 3-3б след 13.02.2024г. може да се издава ЕФ. Процесният ЕФ, очевидно от фактите по делото, е издаден преди тази дата при действието на нормата в предходната ѝ редакция. Освен това самата законодателна промяна подчертава правилността на изводите на настоящата съдебна инстанция, защото изрично регламентира, че за

нарушения на чл. 179, ал. 3б ЗДвП електронен фиш може да се издава едва от 13.02.2024 г.

Настоящият състав споделя изводите на СРС, че ЕФ е издаден в противоречие на процедурата по реализиране на административнонаказателната отговорност с реда, предвиден в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г, към които съобразно чл.221, ал.2, изр. Второ от АПК препраща.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 550 лева съгласно представения договор за правна помощ. Така определеният размер е в съответствие с чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2 от Наредба №1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /загл. Изм. – ДВ, бр.14 от 2025г/, поради което възражението на касатора за прекомерност е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4383 от 04.10.2024г. по НАХД № 10927/2024г. на СРС, 11б състав, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН] от 23.08.2021г, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" при МРРБ да заплати на „Хидробетон“ ООД –ЕИК[ЕИК], представлявано от Л. Ц. Н. съдебни разноски по делото в размер на 550 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: